

mun. Chișinău, str. P. Rareș, nr.18,
Republica Moldova, MD-2005,
tel./fax:(+ 373 22) 218768
e-mail: info@csj.md

Chișinău, P. Rareș, 18 street,
Republic of Moldova, MD-2005,
tel./fax:(+373 22) 218768
e-mail: info@csj.md

Nr. 3-1/17 din 25.04.2017

**Domnului Alexandru Tănase
Președintele Curții Constituționale a RM**

Prin prezenta, în baza încheierii din 07.04.2017, Colegiul Curții Supreme de Justiție, vă expediază cererea lui Popovici Serghei și Gubenco Serghei, depusă prin intermediul reprezentantului, avocatul Ulianovschi Gheorghe, în vederea examinării constituționalității prevederilor art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996.

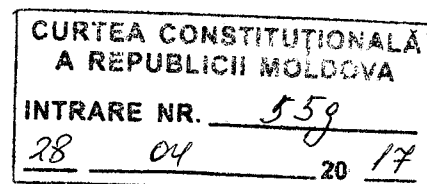
Anexă: copia sesizării, copia încheierii din 07.04.2017 și cauza civilă nr.3-1/17 în 8 (opt) volume.

Cu respect,

**Președintele Colegiului civil,
comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție**

T.Vieru

Ex: T.Bradu

ÎNCHEIERE

07 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Curții Supreme de Justiție

În următoarea componență:

Președintele ședinței, judecător:

Iulia Sîrcu

judecători:

Tatiana Vieru
Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic
Valentina Clevadi

grefier

Diana Corlăteanu

examinând, în ședință de judecată publică, cererea înaintată de Popovici Serghei și Gubenco Serghei, prin intermediul reprezentantului, avocatul Ulianoschi Gheorghe, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova, în pricina civilă, la cererile de chemare în judecată ale lui Marchitan Gheorghe, Lebediuc Sergiu, Gubenco Serghei, Gîscă Valeriu, Us Aurica, Niță Ștefan, Hîrbu Iurie, Moraru Mihail, Bivol Garri, Vornicescu Igor, Andriaș Liliana, Orîndaș Victor, Bîrnaz Ghenadie, Gorun Gheorghe și Popovici Serghei împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, intervenient accesoriu, Procuratura Generală, ce vizează anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 „Cu privire la propunerea Președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, Victor Micu, privind examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală, în privința unor judecători și ex-judecători”, nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 „Cu privire la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători”, nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 „Cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale, în privința unor judecători și ex-

judecători” și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 „Cu privire la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale, în privința unor judecători și ex-judecători”,

c o n s t a t ă :

La 04 octombrie 2016, Marchitan Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, cererea fiind repartizată, spre examinare, judecătorului raportor, Valentina Clevadî (pricina nr. 3-13/16).

Gîscă Valeriu, la 04 octombrie 2016, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016.

De asemenea, la 04 octombrie 2016, Gorun Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016.

La 05 octombrie 2016, Lebediuc Sergiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 și constatarea încălcării art. 6 § 1 CEDO.

Tot la 05 octombrie 2016, Gubenco Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016.

Prin încheierile Curții Supreme de Justiție din 07 octombrie 2016, s-au conexas cererea de chemare în judecată, depusă de Marchitan Gheorghe împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, referitor la anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, cu cererile de chemare în judecată, depuse de către Lebediuc Sergiu și Gubenco Serghei împotriva Consiliului Superior al Magistraturii ce țin de anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, într-un singur proces, la judecătorul raportor, Valentina Clevadî (pricina nr. 3-13/16).

La 05 octombrie 2016, Us Aurica a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, privind anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016.

De asemenea, la 05 octombrie 2016, Niță Ștefan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârilor

Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016.

Hîrbu Iurie, la 05 octombrie 2016, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, referitor la anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016.

La 05 octombrie 2016, Moraru Mihail a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii ce vizează anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016.

Tot la 05 octombrie 2016, Bivol Garri a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, privind anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016.

De asemenea, la 05 octombrie 2016, Bîrnaz Ghenadie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, referitor la anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016.

Serghei Popovici, la 05 octombrie 2016, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016.

La 06 octombrie 2016, Vornicescu Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016.

La fel, Andriaș Liliana, la 06 octombrie 2016, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii ce vizează anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016.

La 17 octombrie 2016, Orîndaș Victor, prin intermediul reprezentantului, avocatul Leșan Ana, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, intervenient accesoriu, Procuratura Generală, referitor la anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, emise în privința lui Orîndaș Victor.

În total, au fost depuse 15 cereri de chemare în judecată, înaintate împotriva Consiliului Superior al Magistraturii ce țin de anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016.

La 17 octombrie 2016, Moraru Mihail a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016.

De asemenea, la 17 octombrie 2016, Bîrnaz Ghenadie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii ce vizează anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016.

La 17 octombrie 2016, Lebediuc Sergiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 și constatarea încălcării art. 6 § 1 CEDO.

Us Aurica, la 17 octombrie 2016, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii ce ține de anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016.

Tot la 17 octombrie 2016, Hîrbu Iurie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, referitor la anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016.

Iar, la 18 octombrie 2016, Andriaș Liliana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016.

Ulterior, la 19 octombrie 2016, Gubenco Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii ce ține de anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016.

De asemenea, la 19 octombrie 2016, Niță Ștefan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii ce vizează anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016.

La fel, Marchitan Gheorghe, la 19 octombrie 2016, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016.

Vornicescu Igor, la 19 octombrie 2016, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016.

De asemenea, la 19 octombrie 2016, Gorun Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, referitor la anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016.

Tot la 19 octombrie 2016, Bivol Garri a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire anularea hotărârilor

Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016.

Popovici Serghei, la 19 octombrie 2016, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii ce vizează anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016.

La 20 octombrie 2016, Gîscă Valeriu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, referitor la anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016.

Iar, în total, au fost depuse 14 cereri de chemare în judecată, înaintate împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, care, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 22 octombrie 2016, s-au conexas într-un singur proces, cu nr. 3-13/16 (judecător raportor, Valentina Clevadi).

Ulterior, la 02 noiembrie 2016, Orîndaș Victor, prin intermediul reprezentantului, avocatul Leșan Ana, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, intervenient accesoriu, Procuratura Generală, privind anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 03.11.2016, s-a conexas cererea de chemare în judecată, depusă de către Orîndaș Victor, prin intermediul reprezentantului, avocatul Leșan Ana, împotriva Consiliului Superior al Magistraturii ce vizează anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, cu cererile de chemare în judecată ale lui Marchitan Gheorghe, Lebediuc Sergiu, Gubenco Serghei, Gîscă Valeriu, Us Aurica, Niță Ștefan, Hîrbu Iurie, Moraru Mihail, Garri Bivol, Vornicescu Igor, Andriaș Liliana, Orîndaș Victor, Bîrnaz Ghenadie, Gorun Gheorghe și Popovici Serghei împotriva Consiliului Superior al Magistraturii ce țin de anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016, nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, într-un singur proces, cu numărul 3-13/16 (judecător raportor, Valentina Clevadi).

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2016, s-a dispus suspendarea procesului până la data expunerii de către Curtea Constituțională, referitor la sesizarea Colegiului Curții Supreme de Justiție cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, raportat la art. 307 Cod penal.

La 28 martie 2017, Curtea Constituțională a pronunțat hotărârea privind excepția de neconstituționalitate a articolului 307 Cod penal (sesizarea nr. 155g/2016), ridicată, din oficiu, de către completul Curții Supreme de Justiție pentru examinarea contestațiilor împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, în dosarul nr.

3-10/16 (cauza Manole Domnica împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, privind contestarea actului administrativ).

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 07 aprilie 2017, s-a dispus reluarea procesului în cauză, suspendat prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2016.

La 24 ianuarie 2017, Popovici Serghei și Gubenco Serghei, prin intermediul reprezentantului, avocatul Ulianovschi Gheorghe, au depus cerere de sesizare a Curții Constituționale, solicitând prin prisma art. 12¹ CPC, ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 23 alin. (2) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, în redacția Legii nr. 177 din 25 iulie 2014, care a fost direct aplicat de către Consiliul Superior al Magistraturii, la adoptarea hotărârilor nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, contestate în prezenta pricină, de către judecătorii Popovici Serghei și Gubenco Serghei, deoarece contravine art. 123 alin. (2) din Constituție, combinat cu art. 20, 114 și 116 alin. (1) din Constituție.

Avocatul Ulianovschi Gheorghe, reprezentantul lui Popovici Serghei și al lui Gubenco Serghei, în motivarea cererii, a invocat că, prin Legea nr. 177 din 25 iulie 2014, au fost modificate prevederile art. 23 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, fiind stipulat în alin. (2) că Consiliul Superior al Magistraturii examinează propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia – a adjunctului desemnat prin ordinul emis de Procurorul General, doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor, prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorului, fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate. Astfel, reieșind din dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996, a fost exclusă competența Consiliului Superior al Magistraturii de a efectua o verificare calitativă a respectării garanțiilor ce asigură independența și inviolabilitatea judecătorului, garantate de Constituție și Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995.

De asemenea, Avocatul Ulianovschi Gheorghe, reprezentantul lui Popovici Serghei și al lui Gubenco Serghei, menționează că redacția actuală a alin. (2) art. 23 din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 reduce substanțial competențele Consiliului Superior al Magistraturii, în asigurarea independenței și inviolabilității judecătorului. În esență, activitatea Consiliului Superior al Magistraturii se limitează la examinarea formală a propunerii Procurorului General, doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor, prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, adică fără a se verifica și aprecia existența reală a condițiilor sau circumstanțelor, stipulate de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorului concret,

în baza materialelor prezentate, precum și a circumstanțelor, care exclud urmărirea penală.

Reprezentantul lui Popovici Serghei și al lui Gubenco Serghei, avocatul Ulianovschi Gheorghe, declară că, deși denumirea art. 23 este „Asigurarea inviolabilității judecătorului”, modificările efectuate limitează dreptul Consiliului Superior al Magistraturii la asigurarea reală a inviolabilității judecătorului. În acest sens, în practică, Consiliul Superior al Magistraturii, printr-o singură hotărâre, acceptă pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea și percheziția judecătorului, ceea ce este inacceptabil și neconstituțional, lăsând loc pentru abuzuri.

Avocatul Ulianovschi Gheorghe consideră că dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii contravin art. 114 și 116 alin. (1) din Constituție, din motiv că limitează competențele Consiliului Superior al Magistraturii și creează premise pentru diminuarea rolului acestui organ de autoadministrare judecătorească, în procesul de asigurare a independenței și inviolabilității judecătorului, dar nici nu întrunesc criteriile de claritate și previzibilitate necesare.

Avocatul Ulianovschi Gheorghe, reprezentantul lui Popovici Serghei și al lui Gubenco Serghei, conform art. 12¹ din CPC, solicită admiterea cererii, cu emiterea unei încheieri, referitor la sesizarea Curții Constituționale, potrivit art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, în vederea ridicării excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

În ședința de judecată, reclamantii Popovici Serghei și Gubenco Serghei au susținut cererea reprezentantului, avocatul Ulianovschi Gheorghe, în sensul declarat, solicitând ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

Reclamantii Lebediuc Sergiu, Hîrbu Iurie, Andiraș Liliana, Bivol Garri, Gîscă Valeriu, Vornicescu Igor și reprezentanții reclamantilor Marchitan Gheorghe, Lebediuc Sergiu, Gîscă Valeriu, Us Aurica, Niță Ștefan, Hîrbu Iurie, Moraru Mihail, Bivol Garri, Vornicescu Igor, Orîndaș Victor și Gorun Gheorghe, avocații Mazniuc Victor, Coșneanu Svetlana, Gargaun Igor, Marchitan Vadim, Habravan Andrei, Rotaru Dorel, Turceac Ivan, Mardari Valentin, Gîscă Marcel, Ceachir Anatolie, Bacalîm Anatolie, Leșan Ana au susținut cererea, în sensul declarat, solicitând admiterea acesteia, cu emiterea unei încheieri, cu privire la sesizarea Curții Constituționale, conform art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, în vederea ridicării excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

Boghean Petru, reprezentantul pârâtului Consiliului Superior al Magistraturii, s-a expus pentru suspendarea procesului, în legătură cu ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, în cadrul procesului civil, intentat la cererea lui Munteanu Dorin.

Reprezentantul intervenientului accesoriu, Procuratura Generală, Dimitraș Marcel, a solicitat respingerea cererii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale. Referitor la suspendare, acesta a lăsat soluționarea chestiunii la discreția instanței.

Audiind participanții la proces și studiind materialele pricinii și motivele invocate în cerere, Colegiul Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate a art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 12¹ alin. (1) CPC, dacă în procesul judecării pricinii se constată că norma de drept ce urmează a fi aplicată sau care a fost deja aplicată este în contradicție cu prevederile Constituției Republicii Moldova, iar controlul constituționalității actului normativ este de competența Curții Constituționale, instanța de judecată formulează o sesizare a Curții Constituționale, pe care o transmite prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Colegiul atestă că, la 09 februarie 2016, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a adoptat Hotărârea nr. 2 „Pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate) (sesizarea nr. 55b/2015)”, prin care s-a decis că, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională. Totodată, s-a dispus că excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată, din oficiu.

În baza § 79-80 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție, controlul concret de constituționalitate, pe cale de excepție, constituie singurul instrument, prin intermediul căruia cetățeanul are posibilitatea de a acționa, pentru a se apăra împotriva legislatorului însuși, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituționale sunt încălcate. Curtea menționează că dreptul de acces al cetățenilor, prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională, reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil.

Potrivit § 82-83 din aceeași Hotărâre, Curtea a reținut că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

- (1) obiectul excepției intră în categoria actelor, cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
- (2) excepția este ridicată de către una dintre părți sau reprezentantul acesteia, sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată, din oficiu;

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții, având ca obiect prevederile contestate.

Curtea reține că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la § 82.

Colegiul Curții Supreme de Justiție, verificând respectarea condițiilor, prevăzute la § 82 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, ajunge la concluzia că acestea sunt întrunite în totalitate pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, iar din aceste considerente cererea înaintată de Popovici Serghei și de Gubenco Serghei, prin intermediul reprezentantului, avocatul Ulianoschi Gheorghe, urmează a fi admisă.

În conformitate cu art. 260 alin. (1) lit. e) CPC, instanța judecătorească este obligată să suspende procesul, în cazul ridicării excepției de constituționalitate.

Astfel, ca rezultat al admiterii cererii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, Colegiul Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a suspenda procesul.

În temeiul art. 12¹ alin. (1), art. 260 alin. (1) lit. e), art. 269-270 CPC, Colegiul Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

A admite cererea înaintată de Popovici Serghei și Gubenco Serghei, prin intermediul reprezentantului, avocatul Ulianoschi Gheorghe, referitor la ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996.

A remite Curții Constituționale cererea lui Popovici Serghei și Gubenco Serghei, depusă prin intermediul reprezentantului, avocatul Ulianoschi Gheorghe, în vederea examinării constituționalității prevederilor art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996.

A suspenda procesul, în pricina civilă, la cererile de chemare în judecată ale lui Marchitan Gheorghe, Lebediuc Sergiu, Gubenco Serghei, Gîscă Valeriu, Us Aurica, Niță Ștefan, Hîrbu Iurie, Moraru Mihail, Bivol Garri, Vornicescu Igor, Andriaș Liliana, Orîndaș Victor, Bîrnaz Ghenadie, Gorun Gheorghe și Popovici Serghei împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, intervenient accesoriu, Procuratura Generală, ce vizează anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 „Cu privire la propunerea Președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, Victor Micu, privind examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului

pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală, în privința unor judecători și ex-judecători”, nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 „Cu privire la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală, în privința unor judecători și ex-judecători”, nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 „Cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale, în privința unor judecători și ex-judecători” și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 „Cu privire la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale, în privința unor judecători și ex-judecători”.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecător: /semnătura/ Iulia Sîrcu

judecători: /semnătura/ Tatiana Vieru

/semnătura/ Tamara Chișca-Doneva

/semnătura/ Ion Druță

/semnătura/ Oleg Sternioală

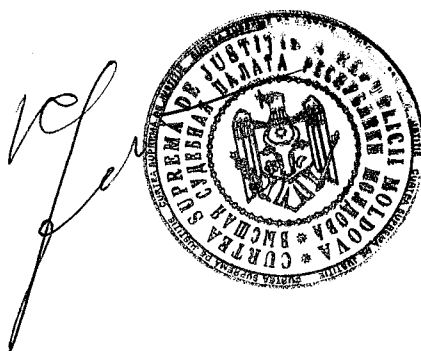
/semnătura/ Ala Cobăneanu

/semnătura/ Sveatoslav Moldovan

/semnătura/ Mariana Pitic

/semnătura/ Valentina Clevadi

Copia corespunde originalului,
judecător

Valentina Clevadi

**Completului din 9 judecători
ai Curții Supreme de Justiție**

de la Gheorghe Ulianovschi
avocat, reprezentant al
judecătorilor S. Popovici și S.
Gubenco

CERERE

de sesizare a Curții Constituționale
cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate
a alin. (2) art. 23 al Legii nr. 947 din 19.07.1996
cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii
în redacția Legii nr. 177 din 25.07. 2014

I NECESITATEA RIDICĂRII EXCEPȚIEI DE NECONSTITUȚIONALITATE.

1.În procedura completului din 9 judecători ai Curții Supreme de Justiție spre judecare se află contestațiile judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco împotriva hotărârilor nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, conexe într-o procedură unică cu alte contestații ale 14 judecători și ex-judecători împotriva acestor hotărâri ale Consiliului Superior al Magistraturii (în continuare CSM).

2.Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat aceste două hotărâri și a admis sesizările Procurorului General-interimar E. Harunjen în baza art. 23 alin. (2) al Legii nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la CSM în redacția Legii nr. 177 din 25.07. 2014, conform căreia CSM examinează propunerea Procurorului General de pornire a urmăririi penale, de reținere, de aducere silită, de arestare și de percheziție a judecătorului doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea urmăririi penale, reținerii, aducerii silită, arestării sau percheziției judecătorului, fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate.

3.Considerăm că dispozițiile alin. (2) art. 23 al Legii nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la CSM în redacția Legii nr. 177 din 25.07. 2014, ce au fost aplicate de către CSM la adoptarea hotărârilor nr. 609/25 din 20.09.2016 și nr. 623/26 din 29.09.2016^{3/} urmează a fi aplicate la judecarea contestațiilor, contravin art. 123 alin.(2) din Constituție combinat cu art. 20, 114 și art. 116 alin. (1) din Constituție.

Astfel:

Conform art. 123 alin. (2) din Constituție modul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii se stabilește prin lege organică.

2

Potrivit Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Magistraturii:

- este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și este garantul independenței autorității judecătorești. (art. 1 alin. (1) al acestei legi);

-membrii Consiliului Superior al Magistraturii sunt obligați să contribuie la promovarea principiului independenței autorității judecătorești. (art. 11 alin. (1) lit. c) al acestei legi);

Articolul 17 al Legii cu privire la statutul judecătorului stabilește măsurile, care asigură independența judecătorului, una dintre care este și declararea inviolabilității lui.

Sub acest aspect, Curtea Constituțională, în hotărârea nr. 22 din 05.09.2013 pentru controlul constituționalității unor prevederi referitoare la imunitatea judecătorului a statuat că:

„Dispozițiile art. 114 și art. 116 alin. (1) din Constituție și art. 17 din Legea cu privire la statutul judecătorului instituie principiul independenței judecătorilor, fără de care este imposibilă o activitate autentică de înfăptuire a justiției. Realizarea principiului independenței judecătorului, pus la baza autonomiei autorității judecătorești, se asigură prin procedura de înfăptuire a justiției..., prin declararea inviolabilității judecătorului....

...Esența independenței judecătorului rezidă în autonomia acestuia la adoptarea deciziilor judecătorești. Aceasta presupune că judecătorul urmează să fie ocrotit și să-i fie garantat că la judecarea cauzelor, atribuție conferită de Constituție, el nu va fi supus persecuțiilor și nu va putea fi antrenată urmărirea penală pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluarea probelor, cu excepția „cazurilor de rea-credință”. (vezi §§50 și 59 a hotărârii)

Garanțiile ce asigură inviolabilitatea judecătorului sunt prevăzute în art. 19 alin. (4) și (5) a Legii cu privire la statutul judecătorului, conform cărora:

-Urmărirea penală împotriva judecătorului poate fi pornită doar de către Procurorul General sau prim-adjunctul, iar în lipsa acestuia de către un adjunct în temeiul ordinului emis de Procurorul General, cu acordul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile Codului de procedură penală. În cazul săvârșirii de către judecător a infracțiunilor specificate la art.243, 324, 326 și 330² ale Codului penal al Republicii Moldova, precum și în cazul infracțiunilor flagrante, acordul Consiliului Superior al Magistraturii pentru pornirea urmăririi penale nu este necesar. (vezi alin. (4)).

- Judecătorul nu poate fi reținut, supus aducerii silite, arestat, percheziționat fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii. Toate acțiunile procesuale în privința judecătorului, cu excepția cazurilor de infracțiune flagrantă, pot fi efectuate numai după emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale, cu respectarea garanțiilor instituite de normele constituționale și actele internaționale. Acordul Consiliului Superior al Magistraturii nu este necesar în caz de infracțiune flagrantă.(vezi alin. (5)).

În opinia Curții Constituționale, încuviințarea (acordul) Consiliului Superior al Magistraturii în cazurile reținerii, supunerii aducerii silite, arestării, percheziționării judecătorului constituie o

anumită garanție, care diminuează riscul abuzurilor, acțiunilor arbitrare, precum și al acuzațiilor false împotriva judecătorului. Lipsa acordului Consiliului Superior al Magistraturii crează premise pentru diminuarea independenței judecătorului și, eventual, încălcarea art. 20 din Constituție, care garantează accesul liber la justiție a persoanei, implicit dreptul justițiabilului la examinarea cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, fără a fi supus unor tratamente din exterior. (vezi §§ 107 și 108 a hotărârii Curții Constituționale nr. 22 din 05.09.2013 pentru controlul constituționalității unor prevederi referitoare la imunitatea judecătorului).

Ca garanție pentru a asigura inviolabilitatea judecătorului legiuitorul în art. 23 alin. (1) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii în redacția Legii nr. 153 din 5 iulie 2012 a prevăzut că în cazul examinării propunerii Procurorului General de pornire a urmăririi penale împotriva judecătorului, de a fi tras la răspundere penală, de a fi reținut, arestat și adus forțat, Consiliul Superior al Magistraturii va adopta, în regim de urgență, în temeiul principiului inviolabilității judecătorului o hotărâre prin care va da acordul sau va refuza acceptul.

De jure și de facto, aceste prevederi ale art. 23 alin. (1) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, la examinarea propunerii Procurorului General de pornire a urmăririi penale, de a trage la răspundere penală, de a reține, de a aresta și de a aduce forțat judecătorul, obligau Consiliul Superior al Magistraturii să verifice dacă în materialele prezentate în susținerea propunerii sunt respectate garanțiile principiului independenței și inviolabilității judecătorului la înfăptuirea justiției, instituite de art. 114, art. 116 alin. (1) din Constituție și art. 17 și 19 din Legea cu privire la statutul judecătorului.

Însă Parlamentul prin Legea nr. 177 din 25.07.2014 a modificat art. 23 al Legii cu privire la CSM și în art. 23 alin. (2) a prevăzut că Consiliul Superior al Magistraturii examinează propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia a adjunctului desemnat prin ordinul emis de Procurorul General, doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziționării judecătorului, fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate.

Din aceste dispoziții ale art. 23 alin. (2) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii rezultă că Parlamentul a exclus din competența Consiliului Superior al Magistraturii obligațiunea lui la examinarea propunerii Procurorului General de a verifica respectarea garanțiilor ce asigură independența și inviolabilitatea judecătorului, instituite de Constituție, actele internaționale și de Legea cu privire la statutul judecătorului.

De jure și de facto dispozițiile art. 23 alin. (2) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii au redus competența Consiliului Superior al Magistraturii în asigurarea independenței și inviolabilității judecătorului, la examinarea formală a propunerii Procurorului General doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorului, fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate, adică fără a verifica și aprecia existența reală a condițiilor sau circumstanțelor prevăzute de

Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorului concret în materialele prezentate.

Astfel, dispozițiile alin. (2) art. 23 al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, au limitat competența Consiliului Superior al Magistraturii în asigurarea independenței și inviolabilității judecătorului la examinarea formală a propunerii Procurorului General și eliberarea în mod automat a acordului la pornirea urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării și percheziției judecătorului.

Din aceste considerente susținem că dispozițiile alin. (2) art. 23 al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii contravin art. 123 alin. (2) din Constituție din motivul că reduc competența Consiliului Superior al Magistraturii în asigurarea independenței și inviolabilității judecătorului la examinarea formală a propunerii Procurorului General și creează premise pentru diminuarea independenței și inviolabilității judecătorului garantate de **art. 114 și art. 116 alin. (1) din Constituție** și, eventual, **încălcarea art. 20 din Constituție**, care garantează accesul liber la justiție a persoanei, implicit dreptul justițiabilului la examinarea cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, fără a fi supusă unor influențe din exterior.

4. La concret, aceste afirmații ale noastre se confirmă prin practica de aplicare a alin. (2) art. 23 al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii în redacția Legii nr. 177 din 25.07.2014 de către CSM la adoptarea hotărârilor nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, contestate de către judecătorii S. Popovici și S. Gubenco.

4.1. Practica de aplicare de către Consiliul Superior al Magistraturii a alin. (2) art. 23 al Legii cu privire la CSM în redacția Legii nr. 177 din 25.07.2014 la adoptarea hotărârii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, contestată de judecătorii S. Popovici și S. Gubenco.

Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen la 20 septembrie 2016 a depus la Consiliul Superior al Magistraturii 16 sesizări în privința a 16 judecători și ex-judecători, printre care în privința judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco, deoarece în privința fiecărui judecător separat prin ordonanțele din 15.09.2016 a fost pornită urmărirea penală și deschisă cauză penală. Fiecărei cauze penale i s-a atribuit număr de ordine statistic și separat se efectuează urmărirea penală.

În sesizări Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen a cerut acordul CSM de a reține, a aresta, a aduce silit și de a percheziționa acești 16 judecători și ex-judecători, printre care și a judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco din motivul că fiecare din acești 16 judecători și ex-judecători au pronunțat ordonanțe judecătorești irevocabile, expres indicate în sesizări, care în opinia lui sunt contrare legii și au fost adoptate de ei cu scopul de a contribui ca complici la săvârșirea de către persoane neidentificate a infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) CP.

Conform art. 19 alin. (5) al Legii cu privire la statutul judecătorului, judecătorul nu poate fi reținut, supus aducerii silite, arestat, percheziționat fără acordul Consiliului Superior al

5

Magistraturii. Toate acțiunile procesuale în privința judecătorului, cu excepția cazurilor de infracțiune flagrantă, pot fi efectuate numai după emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale în condițiile Codului de procedură penală, cu respectarea garanțiilor instituite de normele constituționale și actele internaționale.

Potrivit art. 25 alin. (1) și (2) din Constituție libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile.

Percheziționarea, reținerea sau arestarea unei persoane sunt permise numai în cazurile și cu procedura prevăzută de lege.

Curtea Constituțională în hotărârea nr. 3 din 23 februarie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a alineatelor (3), (5), (8) și (9) ale art. 186 din CPP, interpretând art. 25 alin. (4) din Constituție a statuat:

- legislația Republicii Moldova, similar articolului 5 § 1 lit. c) din Convenție, permite lipsirea de libertate a unei persoane doar dacă există o „bănuială rezonabilă” că această persoană a săvârșit o infracțiune. Bănuiala rezonabilă presupune existența faptelor sau a informațiilor care ar convinge un observator obiectiv că persoana în cauză ar fi putut săvârși infracțiunea. (vezi §66 al hotărârii);
- Existența unor motive verosimile, care să legitimeze bănuiala că o persoană a săvârșit infracțiunea pentru care este urmărită, trebuie privită ca o condiție generală și independentă de temeiurile arestării preventive..... Prin urmare, o persoană poate fi plasată în detenție doar atunci când suspiciunile săvârșirii unei infracțiuni sunt coroborate cu existența temeiurilor justificative. (vezi §95 al hotărârii)

Dispozițiile art. 166 și art. 176 CPP permit reținerea și arestarea persoanei numai cu condiția existenței unei bănuieli rezonabile că această persoană a săvârșit o infracțiune și numai în cazurile în care există temeiuri rezonabile de a presupune că bănuitul, învinuitul sau inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală, să împiedice stabilirea adevărului în procesul penal ori să săvârșască alte infracțiuni.

Procurorul General-interimar al R.M., cerând acordul la reținerea, arestarea, aducerea silită și percheziționarea celor 16 judecători și ex-judecători, printre care și în privința judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco, n-a respectat aceste cerințe prevăzute de art. 19 alin. (5) al Legii cu privire la statutul judecătorului și art. 166 și art. 176 CPP, art. 25 alin. (1) și (2) din Constituție și art. 5§1 lit. c) al Convenției E.D.O.

După cum am menționat deja, Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen în sesizări a cerut acordul la reținerea, arestarea, aducerea silită și percheziționarea celor 16 judecători și ex-judecători, printre care și a judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco, din motivul că ordonanțele judecătorești irevocabile pronunțate de ei, în opinia lui, sunt contrare legii și acest fapt confirmă o bănuială rezonabilă privind complicitatea acestor 16 judecători și ex-judecători, printre care și a judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco la săvârșirea de către persoane neidentificate a infracțiunii de spălare de bani prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) CP.

La concret, faptele pentru care s-a cerut acordul la reținerea, arestarea, aducerea silită și percheziționarea judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco și probele care confirmă bănuiala rezonabilă că judecătorii S. Popovici și S. Gubenco au săvârșit aceste fapte, conform sesizărilor rezumativ se reduc la următoarele:

La 10 decembrie 2010 la Judecătoria Comrat cu cerere privind eliberarea ordonanței judecătorești s-a adresat Seabon Limited 122-126 Tooley Street London SE1 2 TU privind încasarea sumei de 200 000 000 dolari SUA în mod solidar de la 3 debitori- unul aflat pe teritoriul raionului Comrat, R.M., iar doi aflați pe teritoriul Federației Ruse.

Examinând cererea menționată judecătorul în Judecătoria Comrat, S. Gubenco, prin ordonanța judecătorească din 14 decembrie 2010 a admis cererea creditorului și a încasat suma de 200 000 000 dolari SUA de la debitori.

Această ordonanță judecătorească irevocabilă a fost pusă în executarea și executată de către executorul judecătoresc O. Buzadjiu.

Verificând legalitatea acestei ordonanțe judecătorești irevocabile în baza materialelor din dosarul civil nr. 2p-497/2010 Procurorul General-interimar al R.M. în sesizare a considerat că ordonanța judecătorească irevocabilă din 14 decembrie 2010 pronunțată de judecătorul S. Gubenco este neîntemeiată și contravine prevederilor capitolului IV, art. art. 130, 169, 170, 345 și 348 din Codul de procedură civilă, precum și bazei probatorii în cauză.

De aceea, în opinia Procurorului General-interimar al R.M., instanța de judecată, adică judecătorul S. Gubenco urma să dispună respingerea cererilor creditorilor.

În așa mod, în exclusivitate în baza materialelor din dosarul civil nr. 2p-497/2010, Procurorul General-interimar al R.M., declarând personal ordonanța judecătorească din 14 decembrie 2010 ca contrară dispozițiilor Codului de procedură civilă, a recunoscut-o drept probă care în opinia lui confirmă existența unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul S. Gubenco a infracțiunii de coparticipare la spălarea de bani în sumă de peste 200 mln. dolari SUA, prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) CP. (vezi sesizarea anexată la contestația lui S. Gubenco)

Mai mult, afirmațiile Procurorului General-interimar al R.M. E. Harunjen din sesizare precum că au fost verificate materialele dosarului civil nr. 2p-497/2010 în baza cărora judecătorul S. Gubenco a pronunțat ordonanța judecătorească irevocabilă din 14.12.2010 nici nu corespunde adevărului deoarece acest dosar civil, de rând cu alte dosare, termenul de păstrare a cărora a expirat, a fost nimicit încă în anul 2014 , fapt confirmat prin actul nr. 12 din 25.02.2014 și nota informativă a CSM cu privire la verificarea sesizării Procurorului General-interimar E. Harunjen despre eliberarea acordului în privința judecătorului S. Gubenco. (actul și nota informativă sunt anexate la cauza ce urmează a fi examinată de către completul din 9 judecători ai CSJ)

7

La 23 august 2013 la Judecătoria Comrat cu cerere s-a adresat Rusacova A. în baza procurii din numele creditorului Griden Developments Limited Suite 9, 8 Shepherd Marchet, Mayfair, London W1Y7IY Co. Number 8288324 privind încasarea sumei de 700 070 000 dolari SUA de la mai mulți debitori aflați în Marea Britanie, Federația Rusă și Republica Moldova.

Examinând cererea menționată, judecătorul în Judecătoria Comrat Serghei Popovici prin ordonanța judecătorească din 30 august 2013 a admis cererea creditorului și a încasat suma de 700 070 000 dolari SUA de la mai mulți debitori aflați în Marea Britanie, Federația Rusă și Republica Moldova.

La 16 noiembrie 2011 Kortus Victor în baza procurii, acționând în numele Augela Systems LLO, ID No. IC 335847 Cornwall Buildings, 45-51 Newhalt Street, Office 330, Birmingham, West Midlands, B3, UK a înaintat cerere privind eliberarea ordonanței judecătorești de încasare a datoriei în mărime de 500 mln. dolari SUA de la debitori.

Examinând cererea menționată judecătorul în Judecătoria Comrat S. Popovici prin ordonanța judecătorească din 21 noiembrie 2011 a admis cererea creditorului și a încasat suma de 500 mln. dolari SUA de la debitori.

Aceste ordonanțe sunt irevocabile și executate deja.

Verificând legalitatea acestor două ordonanțe judecătorești irevocabile în baza materialelor din dosarele civile nr. 2p-61/2013 și 2p-308/11 Procurorul General-interimar al R.M. în sesizare a considerat că, instanța de judecată, adică judecătorul S. Popovici urma să dispună respingerea cererilor creditorilor.

În așa mod, în exclusivitate în baza materialelor din dosarele civile nr. 2p-308/11 și nr. 2p-61/2013, Procurorul General-interimar, declarând personal ordonanțele judecătorești din 21 noiembrie 2011 și din 30 august 2013 ca neîntemeiate și ilegale ca contrare dispozițiilor Codului de procedură civilă, le-a recunoscut-o drept probe care în opinia lui confirmă existența unei bănueli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul S. Popovici a infracțiunii de coparticipare la spălarea de bani în sumă de peste 1,2 mlrd. dolari SUA, prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) CP. (vezi sesizarea anexată la contestația lui S. Popovici).

Considerăm că aceste constatări ale Procurorului General al R.M. din sesizări, referitoare la existența unei bănueli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorii S. Gubenco și S. Popovici a infracțiunilor imputate lor și existența riscurilor din partea lor că ei ar putea obstrucționa buna desfășurare a urmăririi penale în cauză, nu se bazează pe probe (fapte și informații) concrete ce se conțin în materialele dosarului penal.

Aceste constatări se întemeiază în exclusivitate pe presupunerile Procurorului General-interimar al R.M. referitoare la ilegalitatea ordonanțelor judecătorești irevocabile din 14.12.2010, 21.11.2011 și 30.08.2013, făcute de el în baza opiniilor sale personale cu încălcarea flagrantă a prevederilor Constituției și Convenției E.D.O., legii de procedură civilă și legii de procedură

penală ce garantează drepturile judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco la inviolabilitatea personală la înfăptuirea justiției, asigurate prin principiile privind înfăptuirea justiției numai de către instanțele judecătorești, caracterul obligatoriu al hotărârilor judecătorești irevocabile, independenței și imparțialității judecătorului la înfăptuirea justiției și, în special, la adoptarea hotărârilor judecătorești irevocabile.

Astfel, conform Constituției:

- justiția se înfăptuiește în numele legii de instanțele judecătorești (art. 114 din Constituție);
- judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii (art. 116 alin. (1) din Constituție);
- hotărârile judecătorești definitive sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, printre care și pentru procurori (art. 120 din Constituție);
- procuratura reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum drepturile și libertățile cetățenilor, conduce și exercită urmărirea penală, reprezintă învinuirea în instanțele judecătorești în condițiile legii (art. 124 alin. (1) din Constituție).

Conținutul acestor norme constituționale mai detaliat este dezvăluit de Curtea Constituțională în jurisprudența sa de interpretare a lor.

Astfel, Curtea Constituțională în hotărârea nr. 22 din 05.09.2013 pentru controlul constituționalității unor prevederi referitoare la imunitatea judecătorului a statuat că:

„Dispozițiile art. 114 și art. 116 alin. (1) din Constituție și art. 17 din Legea cu privire la statutul judecătorului instituie principiul independenței judecătorilor, fără de care este imposibilă o activitate autentică de înfăptuire a justiției. Realizarea principiului independenței judecătorului, pus la baza autonomiei autorității judecătorești, se asigură prin procedura de înfăptuire a justiției..., prin declararea inviolabilității judecătorului....

...Esența independenței judecătorului rezidă în autonomia acestuia la adoptarea deciziilor judecătorești. Aceasta presupune că judecătorul urmează să fie ocrotit și să-i fie garantat că la judecarea cauzelor, atribuție conferită de Constituție, el nu va fi supus persecuțiilor și nu va putea fi antrenată urmărirea penală pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluarea probelor, cu excepția „cazurilor de rea-credință”.” (vezi §§50 și 59 a hotărârii)

Referitor la „cazurile de rea-credință” a judecătorilor la adoptarea hotărârilor judecătorești, **Curtea Constituțională în hotărârea nr. 28 din 14 decembrie 2010** a statuat că inadmisibilitatea punerii la îndoială a legalității deciziilor judecătorești este expres prevăzută de art. 120 din Constituție (vezi pct. 7.3 a hotărârii).

Principiul securității raporturilor juridice în opinia Curții Constituționale impune că soluția judecătorului dată în mod irevocabil cu privire la un litigiu să nu fie repusă în discuție (vezi pct. 7.4 a hotărârii).

De asemenea, Curtea Constituțională a menționat că nici un alt organ al puterii de stat nu este în drept să verifice legalitatea hotărârilor judecătorești și să pună la îndoială forța juridică a actului judecătoresc, cu excepția unei instanțe judecătorești competente conform legii în cazurile și modul stabilit de lege (vezi pct. 7 a hotărârii).

Tot în această hotărâre Curtea Constituțională a statuat că judecătorul poate fi tras la răspundere doar în cazul anulării hotărârii judecătorești defectuoase și constatării faptului că la examinarea cauzei judecătorul intenționat sau din intenție gravă, a interpretat sau a aplicat neuniform legea (vezi pct. 7 a hotărârii).

Cu referire la actele internaționale privind independența judecătorilor, Curtea Constituțională în hotărârea nr. 26 din 11.11.2014 privind controlul constituționalității unor prevederi legale referitoare la imunitatea judecătorului (2), din nou a menționat *„că independența judecătorului nu exclude angajarea responsabilității acestuia, ea fiind realizată sub rezerva unei prudențe, determinate de necesitatea garantării libertății depline a judecătorului contra tuturor presiunilor induse”* (vezi §41 a hotărârii)

De asemenea, și Consiliul Superior al Magistraturii ca garant al independenței autorității judecătorești consideră că nu poate fi tras la răspundere un judecător pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești irevocabile în situația în care hotărârea pronunțată de el nu a fost anulată în ordinea stabilită de lege (vezi hotărârea CSM nr. 280/19 din 22 iunie 2010 și hotărârea nr. 463/20 din 05.07.2016, anexate la prezenta cauză).

Și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa de interpretare a art. 6 par.1 din Convenția E.D.O. a statuat că *„principiul potrivit căruia un tribunal va fi prezumat lipsit de prejudecată personală sau parțialitate este de mult timp stabilit în jurisprudența Curții.*

El reflectă un element important al preeminenței dreptului și anume că verdictul tribunalului este definitiv și obligatoriu, cu excepția dacă este clasat de o instanță superioară ca urmare a unor neregularități sau inechități.

Acest principiu trebuie să se aplice în mod echitabil tuturor formelor de tribunal, inclusiv juraților”. (vezi §.32 a hotărârii din 10 iunie 1996 în cauza Pullar c. Regatul Unit, precum și §§44-45 a hotărârii Curții.E.D.O. din 6 decembrie 2005 în cauza Popov c. Moldova (2))

Codul de procedură penală și Codul de procedură civilă stabilește un șir de garanții procedurale care asigură respectarea acestor principii constituționale și convenționale și dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 § 1 din Convenția E.D.O.

Astfel, conform art. 16 alin. (1) și art. 19 alin. (2) Cod de procedură civilă, hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, printre care și pentru procurori și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Hotărârea judecătorească emisă în pricina civilă poate fi controlată numai de instanța judecătorească competentă, în ordinea stabilită de prezentul cod (CPC) și de alte legi.

Conform Codului de procedură penală:

-procesul penal se desfășoară în stricta conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care R.M. este parte, cu prevederile Constituției R.M. și ale CPP (art. 7 alin. (1) CPP);

-condițiile speciale de urmărire penală și judecare față de anumite categorii de persoane care beneficiază, conform legii, de un anumit grad de imunitate se asigură în baza prevederilor Constituției, tratatelor internaționale, prezentului cod și altor legi (vezi art. 9 alin. (2) CPP);

- urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată la orice etapă a procesului penal în cazul în care în privința unei persoane există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație (art. 275 pct.7) CPP).

Contrar acestor garanții procesuale instituite de normele constituționale și actele internaționale, de CPC și CPP, ce asigură respectarea principiilor privind înfăptuirea justiției numai de către instanțele judecătorești, caracterul obligatoriu al hotărârilor judecătorești irevocabile, independenței și prezumției judecătorilor la adoptarea și pronunțarea lor, Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen, depășind atribuțiile sale prevăzute de art. 124 alin. (1) din Constituție, și-a asumat în mod arbitrar atribuțiile unei instanțe judecătorești, de competența exclusivă a căreia este verificarea legalității ordonanței judecătorești irevocabile din 14.12.2010, pronunțate de judecătorul S. Gubenco și a ordonanțelor judecătorești irevocabile din 21.11.2011 și 30.08.2013, pronunțate de judecătorul S. Popovici și în sesizări le-a declarat ca contare prevederilor Codului de procedură civilă.

Astfel, Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen cu încălcarea flagrantă a cerințelor art. 114, art. 116 alin. (1), art. 120 și 124 din Constituție, art. 16 alin. (1) și art. 19 alin. (2) Cod de procedură civilă, art. 7 alin. (1) și art. 9 alin. (2) CPP și art. 6§1 din Convenția E.D.O., ilegal a recunoscut ordonanțele judecătorești irevocabile din 14.12.2010, 21.11.2011 și 30.08.2013 contrare prevederilor Codului de procedură civilă și le-a cunoscut drept probe care în opinia lui confirmă existența bănuielilor rezonabile privind săvârșirea de către judecătorii S. Popovici și S. Gubenco a infracțiunii de complicitate la spălarea de bani prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) CP.

Plus la acestea, Procurorul General-interimar E. Harunjen în sesizări a mai indicat că judecătorul S. Popovici prin ordonanțele judecătorești irevocabile din 21.11 2011 și 30.08.2013, iar judecătorul S. Gubenco prin ordonanța judecătorească irevocabilă din 14.12.2010 au acordat ajutor prin înlăturarea obstacolelor la realizarea infracțiunii de spălare de bani de către persoane care știau sau trebuiau să știe că acești bani constituie venituri ilicite, realizând o etapă componentă a procesului complex infracțional de spălare de bani, care implică mai mulți actori din diferite state. (vezi sesizările în privința judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco- anexate la contestații)

Și aceste afirmații din sesizări se bazează în exclusivitate nu pe probe, ci pe presupunerile Procurorului General-interimar al R.M., deoarece din sesizări rezultă că:

- în cauză procurorul n-a stabilit concret cine este autorul sau autorii spălării de bani. Or, în lipsa autorului spălării de bani și înțelegerii lui cu complicele, conform art. 41 și art. 42 alin. (5) CP se exclude complicitatea judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco la spălarea de bani;
- în cauză, în general nu există nici o probă, care direct sau indirect ar confirma faptul spălării de bani și că banii încasați la cererile creditorilor de la debitori prin ordonanțele judecătorești irevocabile din 14.12.2010, 21.11.2011 și 30.08.2013 constituiau venituri ilicite.

Mai mult, judecătorii S. Popovici și S. Gubenco nici nu pot fi reținuți, arestați, aduși silit și nici percheziționați, deoarece în cauzele penale a lor există circumstanțe prevăzute de art. 275 pct. 7) CPP, care exclud urmărirea penală și respectiv, efectuarea acestor acțiuni procesuale în privința lor.

Astfel, conform art. 275 pct.7) CPP urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită nu poate fi efectuată și va fi încetată la orice etapă a procesului penal în cazul în care în privința unei persoane există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație.

În cele menționate mai sus am demonstrat că Procurorul General-interimar al R.M. prin sesizări a cerut acordul Consiliului Superior al Magistraturii la reținerea, arestarea, aducerea silită și percheziționarea judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco pentru infracțiunile prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) CP, reieșind din faptul că ei au adoptat ordonanțele judecătorești irevocabile din 14.12.2010, 21.11.2011 și 30.08.2013, care în opinia Procurorului General-interimar al R.M. sunt contrare legii și care, în opinia lui, au fost adoptate de ei cu scopul de a contribui ca complici la spălarea de bani de către persoane necunoscute.

De jure și de facto aceste ordonanțe judecătorești irevocabile sunt obiectul urmăririi penale și acuzării judecătorilor S. Gubenco și S. Popovici în complicitate la infracțiunile de spălare de bani prin adoptarea lor.

După cum am menționat deja mai sus, conform art. 116 alin. (1) și art. 120 din Constituție, jurisprudenței Curții Constituționale și jurisprudenței Curții E.D.O., prevederilor Codului de procedură civilă și Codului de procedură penală, hotărârea judecătorească irevocabilă are caracter obligatoriu pentru autoritățile publice, iar judecătorii se prezumă imparțiali la adoptarea lor.

Excepție de la aceste principii fundamentale ce asigură independența judecătorilor la înfăptuirea justiției este cazul când o instanță judecătorească competentă și în ordinea prevăzută de lege casează hotărârea judecătorească irevocabilă ca urmare a unor neregularități sau inechități.

De aceea caracterul irevocabil și obligatoriu al ordonanțelor judecătorești din 14.12.2010, 21.11.2011 și din 30.08.2013 adoptate de judecătorii S. Gubenco și S. Popovici, garantat de art. 120 din Constituție, constituie obiectiv o circumstanță prevăzută de art. 275 pct.7) CPP care

excluse urmărirea penală în privința judecătorilor S. Gubenco și S. Popovici și, respectiv, efectuarea acțiunilor cerute în sesizări pentru adoptarea lor, indiferent de faptul că în opinia Procurorului General-interimar al R.M. aceste ordonanțe judecătorești sunt contrare legii și adoptate, în opinia lui, pentru a contribui la spălarea de bani.

În baza acestor elemente de fapt și de drept considerăm că Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen prin sesizările din 20 septembrie 2016 a propus Consiliului Superior al Magistraturii eliberarea acordului la reținerea, arestarea, aducerea silită și percheziționarea judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco contrar cerințelor art. 25 alin. (1) și (2) din Constituție, art. 5§1 lit. c) din Convenția E.D.O., art. 166 și art. 176 CPP în lipsa unor bănueli rezonabile că ei ar fi săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) CP și cu încălcarea flagrantă a drepturilor judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco la inviolabilitatea personală la înfăptuirea justiției, asigurat prin principiile privind înfăptuirea justiției numai de către instanțele judecătorești, independenței și imparțialității judecătorilor la înfăptuirea justiției, caracterul obligatoriu a hotărârilor judecătorești irevocabile, garantate de art. 114, 116 alin. (1), art. 120 din Constituție și art. 6§1 din Convenția E.D.O.

La 20 septembrie 2016 Consiliul Superior al Magistraturii a examinat cu hurta toate 16 sesizări dispuse de către Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen în privința a 16 judecători și ex-judecători, printre care și în privința judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco și, aplicând dispozițiile alin. (2) art. 23 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii în redacția Legii nr. 177 din 25.07.2014, prin hotărârea nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 a eliberat acordul la reținerea, aducerea silită, arestarea și percheziția celor 16 judecători și ex-judecători, printre care și a judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco.

Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat această hotărâre în privința tuturor 16 judecători și ex-judecători, vizați în sesizări, la general în exclusivitate în baza expunerii rezumative a sesizărilor Procurorului General-interimar al R.M. fără a se expune asupra fiecărei sesizări în parte.

În continuare, Consiliul Superior al Magistraturii, citând dispozițiile art. 15 alin. (1), art. 19 alin. (4)-(5) ale Legii cu privire la statutul judecătorului și ale art. 23 alin. (2) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Magistraturii doar a concluzionat:

„În consecință Plenul Consiliului , examinând sesizările Procurorului General doar sub aspectul respectării condițiilor și circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea efectuării acțiunilor de urmărire penală precum și ordonanțele Procurorului General-interimar din 15 septembrie 2016 prin care a fost dispusă pornirea urmăririi penale în privința judecătorilor și ex-judecătorilor, și în scopul de a oferi posibilitatea organului de urmărire penală să investigheze sub toate aspectele va elibera acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, și anume, de reținere, de aducere silită, de arestare și de percheziție în privința judecătorilor..... ” vizați în sesizări. (vezi par. 7-11 a hotărârii, anexate la contestații.)

De jure și de facto, Consiliul Superior al Magistraturii, aplicând dispozițiile alin. (2) art. 23 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, a examinat pur formal sesizările Procurorului General-interimar al R.M. și a eliberat în mod automat, fără a intra în esența sesizărilor, acordul la reținerea, aducerea silită, arestarea și percheziția a 16 judecători și ex-judecători, printre care și a judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco, contrar cerințelor art. 25 alin. (1)-(2) din Constituție, art. 5§1 lit. c) din Convenția E.D.O. în lipsa unor bănuieli rezonabile că ei ar fi săvârșit infracțiuni prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) CP și cu încălcarea flagrantă a drepturilor lor la inviolabilitatea personală la înfăptuirea justiției, asigurate prin principiile garantate de art. 114, 116 alin. (1), art. 120 din Constituție și art. 6§1 din Convenția E.D.O.

Cele menționate confirmă cu certitudine afirmațiile noastre expuse în compartimentul 3 al acestei cereri că dispozițiile alin. (2) art. 23 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, în redacția Legii nr. 177 din 25.07.2014 nu corespund cerințelor art. 123 alin. (2) din Constituție combinat cu art. 20, art. 114 și art. 116 alin. (1) din Constituție.

4.2. Practica de aplicare de către Consiliul Superior al Magistraturii a alin. (2) art. 23 al Legii cu privire la CSM în redacția Legii nr. 177 din 25.07.2014 la adoptarea hotărârii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, contestată de judecătorii S. Popovici și S. Gubenco.

După cum am menționat în compartimentul 4.1 al prezentei cereri Procurorul general-interimar al R.M. E. Harunjen la 20 septembrie 2016 a depus la Consiliul Superior al Magistraturii 16 sesizări în privința a 16 judecători și ex-judecători, printre care și a judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco și a cerut acordul CSM la reținerea, aducerea silită, arestarea și percheziționarea acestor 16 judecători și ex-judecători pentru pronunțarea de către fiecare din acești judecători și ex-judecători a ordonanțelor judecătorești irevocabile, expres indicate în sesizări, care în opinia Procurorului General-interimar al R.M. E. Harunjen sunt contrare legii și au fost adoptate de ei cu scopul de a contribui ca complici la săvârșirea de către persoane neidentificate a infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) CP.

Tot atunci, la data de 20 septembrie 2016 Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen a depus la Consiliul Superior al Magistraturii alte 16 sesizări în privința aceluiași 16 judecători și ex-judecători și a cerut acordul CSM la pornirea urmăririi penale împotriva lor în baza art. 307 alin. (2) lit. c) CP pentru pronunțarea aceluiași ordonanțe judecătorești irevocabile pentru care anterior prin ordonanțele din 15.09.2016 Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen a pornit urmărirea penală în privința lor în baza art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) CP. ca complicitate prin adoptarea acestor ordonanțe judecătorești irevocabile la săvârșirea de către persoane necunoscute a infracțiunii de spălare de bani.

La concret, în privința judecătorului S. Popovici s-a cerut acordul la pornirea urmăririi penale în baza art. 307 alin. (2) lit. c) CP pentru pronunțarea ordonanțelor judecătorești irevocabile din 21.11.2011 și 30.08.2013 ca contrare legii, iar în privința judecătorului S. Gubenco- pentru pronunțarea ordonanței judecătorești irevocabile din 14.12.2010 ca contrară legii, pentru a califica această infracțiune ca săvârșită de ei în concurs ideal cu infracțiunea de complicitate, prin adoptarea acestor ordonanțe judecătorești irevocabile, la săvârșirea infracțiunilor de spălare

de bani de către persoane necunoscute. (vezi sesizările anexate la contestațiile împotriva hotărârii CSM nr. 623/26 din 29.09.2016).

Exact în același mod ca și în sesizările privind eliberarea acordului la reținerea, aducerea silită, arestarea și percheziția judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco, în exclusivitate în baza dosarelor civile nr. 2p-497/2010, 2p-308/11 și nr. 2p-61/2013 Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen a declarat personal ca contrare legii ordonanțele judecătorești irevocabile din 14.12.2010, 21.11.2011 și 30.08.2013, pronunțate de judecătorii S. Gubenco și S. Popovici și le-a recunoscut drept probe care în opinia lui confirmă existența unor bănueli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorii S. Popovici și S. Gubenco a infracțiunii de pronunțare cu bună-știință a unor sentințe contare legii prevăzută de art. 307 alin. (2) lit. c) CP. (vezi sesizările anexate la contestații)

În ședința din 28 septembrie 2016 a Consiliului Superior al Magistraturii la examinarea acestor sesizări ale Procurorul general-interimar al R.M. E. Harunjen, ca reprezentant al judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco, am demonstrat, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale și a Curții E.D.O., practica anterioară a Consiliului Superior al Magistraturii și a instanțelor judecătorești în cauze concrete că, afirmațiile Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen din sesizări, referitoare la existența bănuielilor rezonabile privind săvârșirea de către judecătorii S. Popovici și S. Gubenco a infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) CP nu se bazează pe probe (fapte și informații) concrete ce se conțin în materialele prezentate de Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen.

Aceste afirmații se întemeiază în exclusivitate pe presupunerile Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen referitoare la ilegalitatea ordonanțelor judecătorești irevocabile din 14.12.2010, 21.11.2011 și 30.08.2013, pronunțate de judecătorii S. Gubenco și S. Popovici, făcute de el cu încălcarea flagrantă a prevederilor art. 114, 116 alin. (1), art. 120 din Constituție, art. 6§1 din Convenția E.D.O. ce garantează drepturile judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco la inviolabilitatea personală la îndeplinirea justiției, asigurat prin principiile constituționale și convenționale privind îndeplinirea justiției numai de către instanțele judecătorești, independenței și prezumției imparțialității judecătorului la îndeplinirea justiției și caracterul obligatoriu la hotărârile judecătorești irevocabile.

De asemenea, reprezentantul judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco a demonstrat în fața Consiliului Superior al Magistraturii că, în general, dispozițiile art. 307 CP nu prevăd răspunderea penală pentru pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei ordonanțe judecătorești contrare legii.

Odată ce pronunțarea cu bună-știință a unei ordonanțe judecătorești contrare legii nu este prevăzută ca infracțiune în art. 307 CP, răspunderea penală pentru ea, conform art. 22 din Constituție și art. 7 din Convenția E.D.O., art. 1 alin. (2) și art. 3 CP, se exclude.

Acest fapt l-a conștientizat și Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen și, deși de fapt, în sesizări a cerut acordul la pornirea urmăririi penale în baza art. 307 alin. (2) lit. b) CP pentru pronunțarea de către judecătorii S. Popovici și S. Gubenco a ordonanțelor judecătorești

15

irevocabile din 14.12.2010, 21.11.2011 și 30.08.2013 ca contrare legii, de jure a calificat acțiunile lor în baza art. 307 alin. (2) lit. c) CP ca infracțiuni de pronunțare cu bună-știință a unor **sentințe** contrare legii, aplicând astfel extensiv, defavorabile judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco, dispozițiile art. 307 alin. (2) lit. c) CP CP.

Astfel, reprezentantul judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco a demonstrat în fața Consiliului Superior al Magistraturii că propunerea Procurorului General-interimar al R.M. E. Harunjen de a elibera acordul la pornirea urmăririi penale în baza art. 307 alin. (2) lit. c) CP în privința judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco este contrară art. 22 din Constituție, art. 7 din Convenția E.D.O., art. 1 alin. (2) și art. 3 CP și încalcă drepturile judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco la inviolabilitatea personală la înfăptuirea justiției asigurate prin principiile garantate de art. 114, art. 116 alin. (1), art. 120 din Constituție și art. 6§1 din Convenția E.D.O. (vezi procesul-verbal al ședinței CSM din 28-29 septembrie 2016 pag. 2-7-anexat la contestații, aceste argumente au fost invocate ulterior și în contestațiile judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco, depuse împotriva hotărârii CSM nr. 623/26 din 29.09.2016).

La 28-29 septembrie 2016 Consiliul Superior al Magistraturii, a examinat cu hurta toate 16 sesizări depuse de către Procurorul General-interimar al R.M. E. Harunjen, în privința a 16 judecători și ex-judecători, printre care și în privința judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco și, aplicând dispozițiile alin. (2) art. 23 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii în redacția Legii nr. 177 din 25.07.2014, prin hotărârea nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 a eliberat acordul la pornirea urmăririi penale în baza art. 307 alin. (2) lit. c) CP în privința a 16 judecători și ex-judecători, printre care și în privința judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco.

Ca și în cazul hotărârii nr. 608/25 din 20.09.2016, această hotărâre nr. 623/26 din 29.09.2016 a fost adoptată de către CSM în privința tuturor judecătorilor și ex-judecătorilor vizați în sesizări, la general, în exclusivitate, în baza expunerii rezumative a sesizărilor Procurorul General-interimar al R.M., fără a se expune asupra fiecărei sesizări în parte.

În continuare, citând art. 116 alin. (1) și (6) din Constituție, art. 15 și art. 19 alin. (1) ale Legii cu privire la statutul judecătorului, pct. 31 al hotărârii Curții Constituționale nr. 9 din 28.06.2012 și art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, **Consiliul Superior al Magistraturii și-a motivat hotărârea în felul următor:**

„În consecință Plenul Consiliului , examinând sesizările Procurorului General doar sub aspectul respectării condițiilor și circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru pornirea urmăririi penale, precum și fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate, și în scopul de a oferi posibilitatea organului de urmărire penală să investigheze circumstanțele cauzei sub toate aspectele complet și obiectiv, va da acordul la pornirea urmăririi penale în privința..... ” judecătorilor vizați în sesizări în baza infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) CP.(vezi par. 10-11 a hotărârii)

Consiliul Superior al Magistraturii în hotărâre cel puțin n-a indicat care sunt acele condiții și circumstanțe prevăzute de Codul de procedură penală care ar da dreptul Procurorului General-

interimar al R.M, să pornească urmărirea penală în privința judecătorilor în baza art. 307 alin. (2) lit. c) CP.

De asemenea, Consiliul nu s-a expus asupra argumentelor reprezentanților judecătorilor și ex-judecătorilor referitoare la ilegalitatea și lipsa temeiurilor prevăzute de CPP pentru pornirea urmăririi penale în privința lor.

De jure și de facto, Consiliul Superior al Magistraturii, aplicând dispozițiile art. 23 alin. (2) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, a examinat pur formal sesizările Procurorului General-interimar al R.M și a eliberat în mod automat, fără a intra în esența sesizărilor, acordul de a porni urmărirea penală în privința a 16 judecători și ex-judecători, printre care și în privința judecătorilor S. Popovici și S. Gubenco în baza art. 307 alin. (2) lit. c) CP, contrar cerințelor art. 22 din Constituție, art. 7 din Convenția E.D.O. și cu încălcarea flagrantă a drepturilor judecătorilor S. Popovici și S.Gubenco la inviolabilitatea personală la înfăptuirea justiției, asigurate prin principiile garantate de art. 114, art.116 alin. (1), art. 120 din Constituție și art. 6§1 din Convenția E.D.O.

Ținem să menționăm și faptul că membrul Consiliului Superior al Magistraturii d-l D. Visternicean a fost împotriva admiterii sesizărilor Procurorului General-interimar al R.M și a expus poziția sa în scris în opinia separată, anexată la hotărârea CSM nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 (vezi opinia separată anexată la hotărârea CSM nr. 623/26 din 29 septembrie 2016).

Cele expuse în prezentul compartiment al cererii **confirmă cu certitudine afirmațiile noastre menționate în compartimentul 3 al prezentei cereri că dispozițiile alin. (2) art. 23 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii în redacția Legii nr. 177 din 25.07.2014 nu corespund cerințelor art. 123 alin. (2) din Constituție combinat cu art. 20, art. 114 și art. 116 din Constituție.**

5. Astfel, atât analiza juridică a dispozițiilor alin. (2) art. 23 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii cât și practica Consiliului Superior al Magistraturii de aplicare a lor la adoptarea hotărârilor nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 în privința a 16 judecători și ex-judecători, printre care și în privința judecătorilor S.Popovici și S. Gubenco, confirm cu certitudine neconstituționalitatea lor.

II HOTĂRÂREA SOLICITATĂ

6. Curtea Constituțională prin hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție a hotărât că în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legii ce urmează a fi aplicată la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată la cererea părților sau din oficiu să sesizeze Curtea Constituțională.

Curtea Constituțională în pct. 3 al hotărârii nr. 7 din 13 februarie 2001 „Pentru controlul constituționalității prevederilor art. 82 și art. 223 din Codul de procedură penală” de asemenea a

statuat că „având în vedere dispozițiile art. 31 alin. (1) și (3) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională exercită nu numai controlul constituționalității actelor normative contestate, dar examinează și sensul atribuit acestora în practica aplicării lor de către organele de drept.” (vezi hotărârea publicată în M.O. nr. 19-20/6 din 22.02.2001)

Până în prezent nu există o hotărâre a Curții Constituționale, având ca obiect examinarea constituționalității dispozițiilor alin. (2) art. 23 al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii în redacția Legii nr. 177 din 25.07.2014 și a practicii de aplicare a lor.

Astfel, condițiile de formă pentru sesizarea Curții Constituționale în cauză sunt întrunite.

7. Din aceste motive, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție și conform hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția RM.,-

CEREM:

1. Admiterea prezentei cereri.
2. De a sesiza Curtea Constituțională privind ridicarea excepției de neconstituționalitate pentru a verifica constituționalitatea dispozițiilor alin. (2) art. 23 al Legii nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii în redacția Legii nr. 177 din 25.07.2014, care în opinia noastră nu corespund cerințelor art. 123 alin. (2) din Constituție combinat cu art. 20, art. 114 și art. 116 alin. (1) din Constituție și care, în opinia noastră, în practica de aplicare a lor de către Consiliul Superior al Magistraturii la adoptarea hotărârilor nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 au încălcat drepturile judecătorilor Serghei Popovici și Serghei Gubenco, garantate de art. 22, 25 alin. (1) și (2), 114, 116 alin. (1), art. 120 din Constituție, art. 5§1 lit. c) și art. 6§1 din Convenția E.D.O.
3. Despre rezultatul soluționării prezentei cereri rugăm să ne informați.

Anexă: 2 copii de cereri: una pentru reprezentantul CSM, iar alta pentru reprezentantul Procurorului General al R.M.

Cu respect,

Gh. Ulianovschi

Gheorghe Ulianovschi,
avocat, reprezentant al judecătorilor
S. Popovici și S. Gubenco

*copie corespunde originalului,
judecător*

K. Iac

Valentina Clevochi

